

12xh01165

AUGUST STRINDBERG

E T D R Ø M M E S P I L L

Oversatt av Hans Heiberg.

De som er med:

INDRAS DATTER
INDRAS STEMME
GLASSMESTEREN
OFFISEREN
FAREN
MOREN
LINA
PORTNERSKEN
PLAKATKLISTREREN
VICTORIA (hennes stemme)
EALLETPIKER
KORISTEN
SUFFLØREN
POLITIMANNEN
ADVOKATEN
KRISTIN
KARANTENEMESTEREN
DON JUAN
KOKOTTEN
VENNEN
DIKTEREN
HAN
HUN (Victoria)
PENSJONISTEN
EN HUSHJELP

KUNSTHØGSKOLEN I OSLO
SCENEKUNSTBIBLIOTEKET

Dikteren (lytter)

Jeg hører ingenting, ikke annet enn vinden som suser....

Datteren

Da må jeg bli dens tolk. Hør! Vindens klage.
(Resiterer til svak musikk)

Født under himmelens skyer
ble vi jaget av Indras lynstråler
ned på støvets klode...
Akrenes gjødsel skitnet våre føtter;
landeveiens støv,
byenes røk,
onde åndedrag,
matos og vindunster
måtte vi holde ut...
Ute på vide havet suste vi,
for å lufte våre lunger,
ryste våre vinger,
og vaske våre føtter.
Indra, himmelens herre,
hør oss!
Hør når vi sukker!
Jorden er ikke ren,
livet er ikke godt,
menneskene ikke onde,
ikke gode heller.
De lever som best de kan,
en dag av gangen!
Støvets sønner i støvet vandrer,
av støvet fødte
til støv blir de.
Føtter å trampe med fikk de,
ikke vinger.
Til støv blir de,
er skylden deres
eller din?

Dikteren

Slik hørte jeg en gang....

Datteren

Hysj! Vindene synger ennå!
(resiterer til svak musikk)

Vindene, vi luftens barn
fører menneskene klage,
Hørte du oss
i skorstenspipen om høstkvelden,
i lukene i kakkelovnen,
i vindussprekkene,
når regnet gråt ute på takstenene,
eller i vinterkvelden
i tilsnedd furuskog
på det blåsende havet
hørte du jammer og klage
i seil og tauverk...
Det er vi, vindene,
luftens barn,
som fra menneskebrystet,
som vi har suset i gjennom,
har lært oss disse kvalens toner...
I sykeværelset, på slagmarken.
mest i barneværelset
hvor nyfødte jamrer,
klager, skriker,
ved smerten av å være til.
Det er vi, vi vindene
som hviner og hvisler
ve! ve! ve!

Dikteren

Jeg synes at jeg før....

Datteren

Hysj! Bølgene synger.

(Resiterer til svak musikk)

Det er vi , vi bølgene
som vugger vindene
til hvile.

Vi bølger vugger , grønne vugger.

Våte er vi, og salte
Vi ligner ildens flammer,
våte flammer er vi.

Slukkende, brennende,
vaskende, badende,
ålende, avlende.

Vi, vi bølgene
som vugger vindene
til hvile.

Datteren

Falske og troløse bølger, alt som ikke brennes på jorden,
det druknes - i bølgene - se her.

(Viser mot en skraphaug) Se her hva havet har røvet og knust
Bare gallionsfigurene står igjen av de sunkne skipene...